

[Kultur- og kommunikationsministeren]

tuelt også reklamemuligheden. Nu kommer lejligheden; jeg tror, vi er på det punkt, hvor vi kan komme i gang med en sådan debat, og jeg hilser med stor tilfredshed og stor glæde, at vi nu har fået sat sagen i bevægelse, i modsætning til de tidligere lejligheder, hvor vi har måttet konstatere, at vi faktisk ikke kom ud af stedet. Det er det positive – meget positive – resultat, denne debat har givet, og jeg vil, som også regeringens ordførere har sagt det, sige, at vi er åbne over for en drøftelse i udvalget af, hvordan vi får enderne til at mødes – med de muligheder, der nu har vist sig.

Jeg er også glad for, at fru Marianne Jelved talte om, at det skulle være en enkel model; det er også vort udgangspunkt. Man må så håbe, at Socialdemokratiet tager disse signaler ad notam og ikke blot står bag de bemærkninger og de adjektiver, fru Birte Weiss brugte om den holdning, man ville gå ind i forhandlingerne med, men også vil vise åbenhed over for de muligheder, der nu tegner sig. Derved ville man formodentlig også komme i tættere fodslag med mange af dem rundt i landet, som laver lokalradio med andre udgangspunkter end regeringens, og som ikke nærer så stor bekymring ved at bruge reklamemuligheden som finansieringsmulighed. Man ville paradoksalt nok også lægge sig på linje med Arbeiderpartiet i Norge, som just nu forhandler en forsøgslovgivning om reklamefinansiering af lokalradio efter en meget åben og enkel model, som man regner med at få i gang fra næste års begyndelse.

Dernæst vil jeg sige, at jeg synes, det er opmuntrende og tilfredsstillende for mange af os at konstatere den interesse og omsorg – og vi tror, den er alvorligt ment – som Socialdemokratiet nu viser for TV 2. Det kneb jo lidt, da vi skulle have det vedtaget, men nu er vi altså flere, der er parate til at bære dette barn ind i en forhåbentlig sikrere fremtid.

I anledning af fru Birte Weiss' bemærkninger vil jeg gerne sige, at jeg ikke synes, mine betragtninger om, at programlægning og reklamer skal holdes adskilt i radio, er kryptiske. Jeg tager hensyn til det faktum, at lokalradio er en, jeg havde nær sagt meget blandet landhandel, og jeg lægger ligesom fru Birte Weiss vægt på, at lokalradioen skal have lov til at udfolde sig på egne lokale præmisser. Derfor vil jeg ikke på forhånd foreskrive ganske bestemte regler for,

hvordan princippet om, at programlægning og reklamer ikke må blandes sammen, skal udmøntes i praksis i de enkelte radioer. Der kan være forskelle og specielle lokale hensyn at tage, hvis man vil opretholde mangfoldigheden og den forskelligartethed, lokalradioerne har.

Jeg er heller ikke så from, som fru Birte Weiss tror, for jeg ved godt, hvordan det vil gå med hensyn til dagblade og en ikkecementering af bladmonopolet. Her ved vi faktisk noget – vi kender forsøgsresultaterne – og jeg synes, der bliver taget for lidt hensyn til de resultater, man faktisk har kunnet måle og finde ud af i den forsøgsperiode, vi har haft med lokalradio. Det udvalg, som har evalueret forsøgsperioden, har konstateret, at de dagblade, som havde sendetilladelser, ikke forvred mønsteret i de områder, hvor de var med. Jeg synes, vi skal lære af forsøgene, og jeg er sikker på, at der ikke vil komme de uønskede konsekvenser, som fru Birte Weiss frygter.

Jeg skal slutte med at sige, at mit svar til Kulturudvalget om reklamesalget i TV-Syd ikke er udtryk for, at der ikke er reklamer at arbejde med i denne sammenhæng. Når tallet er vigen- de i begyndelsen af 1988, er det i forhold til et oversalg i den første del af perioden. Det er et spørgsmål om, hvad man måler det på. Der er ikke tale om, at der ikke er reklamer nok; det er tværtimod sådan, at de tal, man opererer med for første del af 1988, er højere end de forudsætninger, vi i sin tid havde, da vi forberedte lovgivningen.

Jeg skal slutte med at udtrykke min glæde over, at vi nu kan komme videre, og udtale håb om, at vi kan nå frem til en fornuftig og konstruktiv løsning af disse problemer meget hurtigt, for jeg er enig med dem, som har sagt, at det haster nu, at det skal være nu.

Birte Weiss (S):

Det er jo herligt at se kulturministeren glad, og derfor skal jeg ikke forsøge her at spolere den venlige stemning, der råder. Men jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg ærlig talt synes, kulturministeren taler udenom.

Min pointe var, at det var kombinationen af reklamefinansiering og sendetilladelser til dagbladene, der ville være med til at forvride mønsteret, og derfor er det en gang udenomssnak at henvise til den forsøgsordning, hvor der ikke har været muligheder for at sende reklamer. Og